

ningssikkerheden, taler derfor, med rimeligt varsel pålægge elforsyningsvirksomheder:

- 1) at indrette deres produktionsanlæg således, at angivne former for energi kan anvendes i produktionen,
- 2) i et nærmere fastsat omfang at anvende bestemte former for energi i produktionen.“

Det fremgår videre (stk. 2), at „de nævnte foranstaltninger kan pålægges den enkelte virksomhed.“

Der er således klar hjemmel for det pålæg, beslutningsforslaget indebærer, i den elforsyningslov, som træder i kraft den 1. januar 1977. Det er i virkeligheden kun pålæg af denne type, der kan give de citerede bestemmelser nogen reel mening.

Den praktiske gennemførelse.

Da der er tale om en allerede velkendt teknologi, vil gennemførelsen af forslaget ikke byde på principielle tekniske problemer.

Økonomisk forholder det sig sådan — ifølge handelsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 533 (se F. 1975-76, sp. 11429) fra VS — at den opstillede målsætning svarer til et investeringsbehov på ca. 4 mia kr., hvilket er nogenlunde det samme, som elforsyningsvirksomhederne efter regeringens plan i den samme periode skulle investere i a-kraftværker.

Ressourcefordelingen tilsiger efter forslagsstillerens opfattelse, at handelsministeren pålægger de enkelte elforsyningsvirksomheder forskellige procentvise kvoter for vindkraft, således som elforsyningslovens § 13 også indeholder hjemmel til. Med den foreslåede målsætning betyder det, at vindkraften efter udgangen af 1980 skal dække gennemsnitlig 14 pct. af elproduktionen, men denne andel bør for-

mentlig skævfordes svarende til ressourcefordelingen.

Økonomi og beskæftigelse.

Ifølge handelsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 533 fra VS vil forslaget give anledning til en indenlandsk beskæftigelse svarende til 30.000 helårsbeskæftigede. I gennemsnit for 4 års perioden vil det således betyde fuld beskæftigelse for 7.500 pr. år.

For hele 4 års perioden indebærer forslaget som nævnt en samlet investering på ca. 4 mia kr. Det samfundsøkonomiske regnskab ser imidlertid langt gunstigere ud. Så længe alternativet er arbejdsløshed for de pågældende, bliver den samfundsmæssige netoudgift under halvdelen af det anførte. Det er en af grundene til, at VS på dette som på andre energipolitiske områder foreslår elementer af regeringens energiplan gennemført over den nærmeste, kortere årrække (hvor alternativet med stor sikkerhed kan forudsiges at være arbejdsløshed) fremfor at blive udstrakt over 9-10 år.

Et væsentligt økonomisk og økonomisk-politisk argument for forslaget ligger i den varige besparelse på importeret brændsel, der følger af vindkraftudbygningen, herunder de afledte forbedringer af valutabalance og betalingsbalance.

De økonomiske og beskæftigelsesmæssige virkninger vil blive mere detaljeret behandlet i den skriftlige fremsættelse af VS' energipolitiske beskæftigelsesforslag under ét.

Forslaget er en genfremsættelse af et af VS i folketingsåret 1975-76 fremsat forslag (se Folketingsstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 11862 og tillæg A sp. 4507), der ikke kom til 1. behandling.